

Arrest

nr. 85 010 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS, loco advocaat A. KETTELS, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 10 december 2011 en heeft zich op 21 december 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 12 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster werd gehoord op 13 maart 2012.

1.3. Op 27 maart 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 maart 2012 aangetekend verstuurd.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de hoofdstad Algiers. Uw zus, Kessour Ibtissem (OV 6.879.892), zou een verboden seksuele relatie gehad hebben met een jongeman, Youssef genaamd. U zou vernomen hebben dat uw zus met hem wilde trouwen maar dat hij haar niet meer wilde, laat staan met haar wou huwen. Jullie oudere zus Maryam, notaris van beroep, zou getracht hebben te bemiddelen zoniet zou zij eisen dat hij met Ibtissem zou huwen volgens de regels voorzien in de Algerijnse wet. Op 17 april 2011 zou u vernomen hebben dat Youssef videobeelden van hun liefdesspel doorgestuurd heeft naar de jongeren uit de buurt, alsook naar uw broer Amine. U zou Ibtissem hebben trachten te verwittigen en afgesproken hebben aan een theesalon dichtbij de "Grande Poste". Aangekomen aldaar zou u vastgesteld hebben dat het desbetreffende theesalon gesloten is en uw zus niet op de plaats van de afspraak was waarna u terug naar huis zou zijn gekeerd. Uw zus zou ondertussen door uw broer Amine zijn aangevallen. Uw zus Maryam zou haar naar het ziekenhuis gebracht hebben. De politie zou uw broer Amine meegenomen hebben. Uw zus Ibtissem zou geen klacht hebben willen indienen. De volgende dag echter zou u uw zus naar uw vriendin gebracht hebben omdat jullie neven haar wilden doden. Op 21 april 2011 zou u haar samen met uw verloofde begeleid hebben tot in Marokko. Ze zou met een Spaans paspoort naar België zijn gereisd. U zou teruggekeerd zijn naar Algerije. U zou bij uw vriendin zijn gebleven en niet meer naar huis terug zijn gekeerd uit schrik dat uw familie wraak op u zou nemen omdat u uw zus geholpen had te vluchten. Op 1 mei 2011 zou zij u op de hoogte hebben gebracht van haar aankomst in België en in augustus 2011 zou zij u meegedeeld hebben dat u documenten dient te vergaren, zo u naar België zou afreizen. Op 7 december 2011 zou u illegaal de grens met Marokko zijn overgestoken. Op 10 december 2011 zou u met een vervalst Frans paspoort vanuit de luchthaven van Oujda met Royal Air Maroc rechtstreeks naar Charleroi zijn gevlogen. U zou door de Marokkaanse dame, die uw zus Ibtissem opving, op 20 december 2011 naar de Dienst Vreemdelingenzaken zijn gebracht en op 21 december 2011 diende u uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u kopieën neer van de eerste vijf bladzijden uit uw eigen Algerijns paspoort. Deze documenten zou u meegenomen hebben op uw reisweg naar België.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen. Uit uw verklaringen, afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS, blijkt dat uw problemen met uw familie voortvloeien uit de problemen zoals deze aangehaald werden door uw zus, Kessour Ibtissem (OV 6.879.892). Gezien er in hoofde van uw zus een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen omdat zij de door haar aangehaalde motieven niet aannemelijk heeft gemaakt, kan er ook in uw hoofde niet worden gesteld dat u een gegronde vrees in de zin van de Conventie dient te moeten koesteren of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw zus.

Zo dient eerst en vooral te worden vastgesteld dat het vergelijkende onderzoek van uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS, die dient om uw gehoor voor te bereiden en waarop u verkoos te antwoorden met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, met uw verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en met die van uw zuster, verschillende tegenstrijdigheden aan het licht brengt.

Zo beweerde u in de vragenlijst dat uw familie al uw identiteitsdocumenten had verbrand (vgl. vraag 3.5 van de CGVS-vragenlijst). Bij mijn diensten verklaarde u echter eerst dat uw documenten zich bij uw ouders zouden bevinden en vervolgens gaf u aan dat uw zuster ze niet kon terugvinden aangezien ze zouden zijn verscheurd (vgl. p. 12 van uw gehoor). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw eerste verklaringen beweert u dat het weinig belang heeft of ze verbrand of verscheurd zijn, aangezien men u zou hebben gezegd dat ze verloren waren (vgl. p. 12 van uw gehoor), wat niet volstaat als rechtvaardiging.

Vervolgens verklaarde u dat de vrouw die u een Spaans paspoort had gegeven om naar België te reizen, u tijdens de vlucht zou hebben vergezeld (vgl. vraag 3.5 van de CGVS-vragenlijst), terwijl u vandaag verklaart niet met haar te hebben gereisd (vgl. p. 15 van uw gehoor). Toen u hiermee werd geconfronteerd, verklaarde u, deze vrouw bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet te hebben vermeld (vgl. p.15 van uw gehoor), wat door de vragenlijst zelf wordt tegengesproken.

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u advies kreeg over de asielpcedure van de Algerijn bij wie u verbleef (vgl. vraag 3.5 van de CGVS-vragenlijst). Nu verklaart u echter dat de politie zou hebben aangegeven welke procedure u moest volgen (vgl. p. 3 en 17 van uw gehoor). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, benadrukt u dat het de politie zou zijn (vgl. p.17 van uw gehoor).

Bovendien verklaarde u dat uw zuster Samira de video van uw liefdesspel had gezien (vgl. p.13, 14 en 15 van uw gehoor). Samira beweert echter dat ze hem nooit heeft gezien (vgl. p. 16 van haar gehoor). Bovendien blijkt ook dat er volgens uw zuster Samira niet alleen een video maar ook foto's zouden hebben gecirculeerd (vgl. p. 12 van haar gehoor), wat u op geen enkel moment vermeldt.

Naast deze tegenstrijdigheden, die uw geloofwaardigheid ondermijnen, dient te worden vastgesteld dat verschillende incoherenties de aantoonbaarheid van de problemen die u hebt aangehaald, in vraag stellen.

Zo verklaarde u dat uw broer, die u zou hebben aangevallen, de dag na zijn arrestatie tot drie maanden gevangenis zou zijn veroordeeld (vgl. p.10 van uw gehoor). Merk trouwens op dat het weinig realistisch lijkt dat uw broer nauwelijks een dag na de feiten die hem ten laste zouden zijn gelegd, werd veroordeeld. Zelfs indien een gerechtelijke procedure en een veroordeling hadden plaatsgevonden, verklaart u hoe dan ook dat u niet het minste document in verband met die veroordeling zou kunnen verkrijgen (vgl. p. 11 van uw gehoor). Nochtans zou u in het land contact hebben met uw oudste zuster, die bovendien notaris zou zijn en die volgens u de wet zou kennen (vgl. p. 2 en 11 van uw gehoor). Naast deze afwezigheid van een element dat de veroordeling van uw broer bewijst, verklaart u dat hij zou zijn vrijgelaten (vgl. p. 13 van uw gehoor) of dat "hij nu misschien vrij is" (vgl. p. 13 van uw gehoor), en u niet weet wanneer hij zou zijn vrijgelaten (vgl. p. 10 van uw gehoor). Dat wekt verbazing aangezien het enerzijds om uw broer en anderzijds om uw aanvaller gaat.

U kent eveneens de huidige situatie van uw ex-vriendje niet. Hoewel uw broer zou hebben bedreigd hem eveneens te doden, geeft u over hem geen informatie (vgl. p. 13 van uw gehoor).

Dergelijk gebrek aan initiatief om te informeren naar het gevolg dat werd gegeven aan de gebeurtenissen die aan de basis liggen van uw asielaanvraag, is weinig verenigbaar met het gedrag van een persoon die beweert te zijn vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en die zou proberen te informeren naar het vervolg van de kwestie die hem aanbelangt.

Bovendien dient te worden gewezen op het laattijdige karakter van uw asielaanvraag. Ondanks uw aankomst in april 2011 (vgl. p. 5 van uw gehoor), en hoewel uw vertrek uit Algerije zou zijn gemotiveerd door de reden die u bij mij aanhaalt, hebt u bijna vijf maanden gewacht om een aanvraag tot internationale bescherming bij de Belgische overheid in te dienen. Ondanks stappen om juridische bijstand te krijgen in augustus 2011 (vgl. document 1, toegevoegd aan de map Documenten), en ondanks het advies van de politie, eveneens in augustus 2011 (vgl. p. 9 van uw gehoor), hebt u een dergelijke aanvraag pas ingediend op 20 september 2011.

Om deze afwachtende houding te rechtvaardigen, hebt u verschillende verklaringen gegeven. Zo verklaart u eerst dat u die procedure niet kende (vgl. vraag 3.5 van de CGVS-vragenlijst en vgl. p. 4 van uw gehoor) en dat u vervolgens ook gewacht hebt op documenten uit Algerije (vgl. p. 9 van uw gehoor), hoewel u later ook verklaart dat u niet op die documenten wachtte voor de asielaanvraag maar "wegens de advocaat" (vgl. p. 10 van uw gehoor).

Er dient te worden vastgesteld dat dergelijke afwachtende houding niet het gedrag weerspiegelt van een persoon die vervolging in de zin van artikel 1, paragraaf A, tweede lid van het voormelde Verdrag vreest. En het niet kennen van de procedures kan in geen geval een redelijke uitleg voor een dergelijke afwachtende houding vormen, vooral omdat u in casu nog een maand hebt gewacht, ook nadat u advies van de politie had gekregen, wat meer op onverschilligheid dan op onwetendheid lijkt.

Merk bovendien op dat u al begin augustus contact zou hebben opgenomen met een advocaat (uw aanvraag voor juridische hulp draagt een betekendingsdatum van 8 augustus 2011 – vgl. document 1, toegevoegd aan de map Documenten); dat op dit document wordt vermeld dat u die juridische bijstand vraagt om een verblijfsregularisatie aan te vragen of om een beroep in te dienen tegen een bevel om het grondgebied te verlaten (vgl. document 1, toegevoegd aan de map Documenten); en dat u verklaarde een advocaat te hebben aangevraagd, dat u uw identiteit niet kon bewijzen en dat u op een fax van uw zuster wachtte (vgl. p. 3 van uw gehoor). Zo leek het alsof u zou hebben overwogen een regularisatieaanvraag in te dienen en dat u om redenen die niet helemaal duidelijk zijn, hebt gekozen voor de asielprocedure, waardoor ik mij, kortom, vragen kan stellen bij het eventueel optionele karakter van uw tweede keuze.

Bovendien dienen we terug te komen op de omstandigheden van uw traject naar België. Zo zou u vanuit de luchthaven van Oujda in Marokko per vliegtuig op de luchthaven van Charleroi op het Belgische grondgebied zijn aangekomen, u zou alleen hebben gereisd, u zou uw vals paspoort onder de zetel in het vliegtuig hebben achtergelaten en u zou geen enkele identiteitscontrole hebben gekregen op de luchthaven van Charleroi (vgl. p. 8 en 9 van uw gehoor).

Ik wijs er echter op dat het verbazing wekt dat u zo het Schengengebied kon binnendringen, zonder identiteitsdocument. Uw verklaringen, volgens welke er geen controles zouden zijn geweest, zijn dus niet aanvaardbaar. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat er inderdaad controles waren maar dat u met een Spaans gezin zou zijn gepasseerd zonder een document te moeten tonen (vgl. p. 9 van uw gehoor). Die verklaringen lijken mij voor de gelegenheid verzonnen te zijn en bevestigen dat uw verklaringen over uw reis naar België niet geloofwaardig zijn.

Bovendien bent u, op het ogenblik van uw gehoor bij mijn diensten, zwanger van uw eerste kind. De vader zou een Marokkaan zijn, die u zou hebben ontmoet nauwelijks enkele dagen na uw aankomst op het Belgische grondgebied eind april 2011. Net voor u uw asielaanvraag indiende, zou hij zijn verdwenen (vgl. p. 7 en 8 van uw gehoor). Met betrekking tot die zwangerschap vermeldt u dat u bang bent om in Algerije te wonen omdat u niet getrouwd zou zijn (vgl. p. 16 van uw gehoor).

Er dient echter te worden vastgesteld dat het, in het licht van de talrijke voormelde incoherenties in verband met uw identiteitsdocumenten, uw reis naar België en de aangehaalde feiten die aan de basis liggen van uw asielaanvraag, niet mogelijk is dat men zich een duidelijk beeld vormt van uw situatie in Algerije, van de echte redenen die u ertoe zouden hebben gebracht uw land te verlaten, of van het exacte tijdstip waarop u zou zijn aangekomen. Aangezien ik de juiste context van uw zwangerschap niet kan begrijpen, kan ik in die omstandigheden ook niet tot de conclusie komen dat u om die reden in dat land dreigt te worden vervolgd.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat de feiten die uw zuster aanhaalt, rechtstreeks verband zouden houden met de problemen die u zou hebben gehad. De beslissing betreffende uw asielaanvraag kan door geen enkel element in haar dossier in vraag worden gesteld.

In het licht van het voorgaande stel ik bijgevolg vast dat ik niet kan besluiten tot het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vermeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Merk verder op dat u afkomstig zou zijn uit de wilaya Algiers. Uit een onderzoek van de situatie in Algerije blijkt dat er op dit ogenblik in de grote stedelijke centra van Algerije geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratieve dossier vindt, is de situatie, die op dit ogenblik normaal is in alle grote stedelijke centra, er dus niet van die aard dat de burgers het voorwerp vormen van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Merk eveneens op dat, hoewel er zich onlangs volksopstanden in Algerije hebben voorgedaan – die, zo benadrukken wij terloops, echter niet de omvang van de volksopstanden in Egypte en Tunesië bereiken – het land lijkt te zijn teruggekeerd naar de toestand vóór die volksopstanden. Uit onze informatie blijkt ook (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) dat er op dit moment geen

specifieke onveiligheid heerst voor de burgers wegens deze protestbewegingen, die volgens dezelfde informatie sinds vele jaren deel uitmaken van het dagelijkse leven van de Algerijnen.

Het ongegronde karakter van uw aanvraag kan geenszins in vraag worden gesteld door de documenten die aan het dossier werden toegevoegd (een aanvraag voor juridische bijstand in België, een kopie van een uittreksel uit de geboorteaktere registers, in het Frans en in het Arabisch, voor u, en hetzelfde voor uw vader, een kopie van een attest van woonplaats op uw naam, een medisch attest dat de aanwezigheid van verschillende littekens op uw lichaam bevestigt, en medische attesten in verband met uw zwangerschap).

De uittreksels uit de geboorteaktere registers en het attest van woonplaats kunnen dienen om uw identiteit en uw herkomst te bewijzen maar deze werden niet in twijfel getrokken in deze beslissing. De aanvraag voor rechtsbijstand en de documenten in verband met uw zwangerschap bieden geen toelichting bij de feiten die u in uw land zou hebben meegemaakt, of bij de risico's in geval van terugkeer. Ten slotte bewijst het medische document nummer 5 in de map Documenten de aanwezigheid van littekens op uw lichaam. Er dient echter op te worden gewezen dat de eerste twee vastgestelde littekens volgens de arts die u heeft onderzocht, oud zijn en dat het vierde litteken het gevolg is van een chirurgische ingreep naar aanleiding van een auto-ongeval (vgl. het document en vgl. p.4 van uw gehoor). Hoewel u littekens vertoont, is hoe dan ook de oorsprong van die verwondingen doorslaggevend en deze is in het licht van uw onsamenhangende verklaringen niet bewezen.

Tot slot dient er nog te worden opgemerkt dat er ook aan de door u beweerde reisroute geen geloof kan worden gehecht. Zo verklaart u met een vervalst Frans paspoort op 10 december 2011 vanuit de luchthaven van Oujda met een vlucht van Royal Air Maroc naar Charleroi te zijn gereisd (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 8). De kopieën van uw eigen Algerijns paspoort zou u verstoppt hebben in uw bagage (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 8). U verklaart initieel geen paspoortcontrole in Charleroi te hebben dienen passeren (gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u er op gewezen werd dat dit een standaardprocedure is na een vlucht uit een niet-Europees land, wijzigt u uw verklaring door te stellen dat u begrepen had of u gecontroleerd werd bij het verlaten van de luchthaven zelf (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gezien de initiële vraag eenduidig was kunnen er hierover geen misverstanden zijn ontstaan en kan de plotse wijziging in uw verklaring dan ook niet overtuigen. U legt daarenboven niets neer ter staving van deze reisweg: noch het vervalst paspoort, noch het vliegtuigticket, instapkaart of enig ander bewijs van deze reisroute (gehoorverslag CGVS, p. 8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt bovendien dat er geen vlucht van Royal Air Maroc bestaat tussen de luchthaven van Oujda (Marokko) en Charleroi. Gezien bovenstaande vaststellingen rijst de vraag hoe u bent gereisd en met welke documenten. Het vermoeden dat u met uw eigen Algerijns paspoort bent gereisd, wordt versterkt door het feit dat u tot op heden uw origineel Algerijns paspoort, dat thuis in Algerije zou liggen, niet kan neerleggen, dit terwijl u sinds uw verblijf in België in contact staat met uw zus Maryam (gehoorverslag CGVS, p. 6, 9).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de formele motivering, voert verzoekster aan dat de tegenstellingen die door de beslissing worden opgevoerd niet gerelateerd zijn aan essentiële onderdelen van de vordering en ze geen rechtvaardiging zijn van een weigering van asiel.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

Verzoekster laat na de door haar aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM toe te lichten zodat dit onderdeel van het middel niet op ontvankelijke wijze wordt aangevoerd. Ten overvloede kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

2.3. In de mate verzoekster voorhoudt dat de in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden niet gerelateerd zijn aan essentiële onderdelen en deze geen rechtvaardiging kunnen zijn van een weigering van een asielaanvraag, wijst de Raad erop dat uit het geheel van de bestreden beslissing blijkt dat de weigeringsmotieven betrekking hebben op de verschillende elementen van het door verzoekster opgediste relaas, met name de reden waarom zij haar land van herkomst zou hebben verlaten, wat een essentieel element bij uitstek is, de wijze waarop zij haar land van herkomst zou hebben verlaten, de door haar gebruikte documenten, en de reden waarom zij niet in het bezit blijkt te zijn van identiteitsdocumenten, en dat daaruit blijkt dat zij ongerijmde, tegenstrijdige en leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Immers, blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) het vergelijkende onderzoek van haar antwoorden op de vragenlijst van het CGVS met haar verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en met die van haar zuster verschillende tegenstrijdigheden aan het licht brengt, (ii) naast deze tegenstrijdigheden, die de geloofwaardigheid ondermijnen, dient vastgesteld te worden dat verschillende incoherenties de aantoonbaarheid van de problemen die zij heeft aangehaald in vraag stellen, (iii) bovendien moet gewezen worden op het laattijdig karakter van haar asielaanvraag, (iv) het verbazing wekt dat zij op de door haar gestelde wijze het Schengengebied kon binnendringen zonder identiteitsdocument, (v) dient vastgesteld te worden dat het niet mogelijk is dat men een duidelijk beeld vormt van haar situatie in Algerije, van de echte redenen die haar ertoe zouden hebben gebracht haar land te verlaten of van het exacte tijdstip waarop zij zou zijn aangekomen, (vi) uit een onderzoek van de situatie in Algerije blijkt dat er op dit ogenblik in de grote stedelijke centra van Algerije geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bestaat, (vii) hoewel zij littekens vertoont, de oorsprong van die verwondingen doorslaggevend is en deze in het licht van haar onsamenhangende verklaringen niet bewezen is, en (viii) nog opgemerkt dient te worden dat er ook aan de door haar beweerde reisroute geen geloof kan worden gehecht.

2.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster niet de minste poging onderneemt om de verschillende weigeringsmotieven te weerleggen of te ontkrachten.

Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekster worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS